

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 32. Melanchton Lutheri rabiem indignatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

unice gratiæ esse attribuendum, consensum vero, operisque progressum voluntati simul & gratiæ, perfectionem autem gratiæ esse adscribendam; ita tamen, ut gratia & voluntas, simul ambo ad eandem actionem concurrant, quamvis gratia principalis illius causa existat. Hac ratione, profequitur Erasmus, homo bonas producit actiones, sed imperfectas, de quibus gloriari nequit; earum enim meritum Deo in acceptis referre debet; eo quod libertatem quidem habeat, ea tamen absque gratia bonum operari non possit.

§. XXXII.

Melanchton Lutheri rabiem indignatur.

Hunc Erasmi libellum Lutherus vilipendere videbatur, eo quod latino fermone conscriptus, nec a plebe, nec a Principibus hujus idiomatis ignaris intelligi posset. Cum vero ab Emsero & Cochlæo in Germanicam quoque linguam versus esset, Lutherus illum confutare nitebatur, verbis tamen adeo asperis, styloque adeo vehementi, ut ipse Melanchton haud ultra se cohiberet, quin hæc in verba prorumperet: *Utinam sileret Lutherus, sperabam illum crescentibus annis mitigandum, verum quotidie*

Sæcul. XVI.
A. C 1526.

*Epist. Melanchton. l. 4.
ep. 28. lib. 18.
ep. 11. & 22.*

fit

Sæcul. XVI. fit ferocior. Horrende me hoc torquet: in
A. C. 1526. *felix erit disputatio, nisi finem Deus im-*
ponat.

§. XXXIII.

Lutheri liber de servo arbitrio con-
tra Erasmus.

Inter opera
Luth. de
servo arbit.
to. 2. fol. 426.
429. 431. 435
ibid. fol. 444.

Verum non modo haud toleranda e-
 rant convitia ac contumeliæ, quas
 in Erasmus evomuit, sed vel maxime
 horrenda fuit libri sui doctrina; tradi-
 dit enim, non solum post lapsum homi-
 nis liberum arbitrium penitus extin-
 ctum esse, (qui error novæ, spurixque
 reformationis sectatoribus communis e-
 rat) sed insuper docuit, quod nemo a-
 lius præter Deum liber esse possit, ac
 præscientia & Dei providentia id effi-
 ciat, ut cuncta fiant ex immutabili, æ-
 terna, & ineluctabili Dei voluntate,
 quæ diruit, atque evertit totum libe-
 rum hominis arbitrium, præterea affir-
 mavit, quod libertas, seu liberum arbi-
 trium nil nisi nudum nomen sit, folique
 Deo competat, nequaquam vero homi-
 ni vel Angelo, vel cuicumque alteri
 creaturæ convenire possit.

Ex tam blasphemio dogmate com-
 pellebatur Lutherus, ut Deum omnium
 scelerum auctorem constitueret, ac ne
 id quidem dissimulanter, sed disertis o-
 mnino